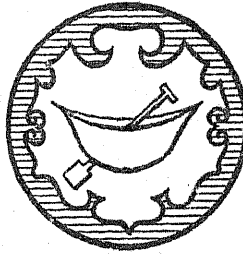

DZIENNIK

ZARZĄDU

M. ŁODZI

Redakcja i administracja
Plac Wolności 1.

Administracja czynna od godz. 9—12 wp.
Redakcja od godz. 1—2 po południu.

Prenumerata: Kwartalnie . Mk. 90.—
Miesięcznie . „ 30.—

Ogłoszenie: Wiersz nonparelowy (cztery szpał y na stronie) Mk. 6.— Przed tekstem Mk. 15.— za wiersz (dwie szpałty na stronie). Drobne 1 marka za wyraz. Najmniejsze ogłoszenie mk. 19.—

Cena egzemplarza 10 Marek

Nr 3. (66.)

Łódź, wtorek, 18 stycznia 1921 r.

Rok III.

Dział Sprawozdawczy

SPRAWOZDANIE

z działalności Rady m. Łodzi za
okres czasu od 1 kwietnia 1919 r.
do 31 marca 1920 r.

(dokończenie)

IV. Sprawozdanie z działalności Prezydjum Rady Miejskiej.

Skład osobisty Prezydjum Rady Miejskiej był następujący: w roku kalendarzowym 1919-tym: przewodniczący — Antoni Remiszewski; zastępcy przewodniczącego: Ludwik Kern, Roman Izdebski i Jerzy Rozenblat; po ustąpieniu p. Izdebskiego wybrano w dniu 16 września 1919 r. na zastępcę przewodniczącego p. Adele Koziółkiewiczównę; sekretarze: Władysław Adamski, Władysław Dolecki, Franciszek Jaranowski, Michał Jarblum, Antoni Kiermas, Kazimierz Sadochyński, August Uta; w roku kalendarzowym 1920-tym na miejsce r. Kiermasa wszedł, jako sekretarz, r. Stanisław Rapalski; pozatem skład Prezydjum Rady Miejskiej pozostał ten sam.

W okresie sprawozdawczym Prezydjum odbyło 14 posiedzeń.

Obradom przewodniczył przewodniczący Rady Miejskiej p. Antoni Remiszewski na 12 posiedzeniach, o-

raz zastępca przewodniczącego p. Ludwik Kern na 2 posiedzeniach.

Protokoły prowadził sekretarz-referent Rady Miejskiej p. Paweł Rundo, wybrany w dniu 5 kwietnia 1919 r. na sekretarza Prezydjum.

Na posiedzeniach Prezydjum omówiono i załatwiono następujące sprawy: kolejność urzędowania zastępców przewodniczącego, wyszukiwanie odpowiedniego lokalu dla Rady i komisji radzieckich, organizację wewnętrzną Kancelarii Prezydjalnej oraz budżet tejeż, prowadzenie stenogramów z posiedzeń plenarnych, urządzenie posiedzeń uroczystych, ustanowienie posady kierownika laboratorium psychologicznego dla badań nad dziećmi przy Wydziale Szkolnictwa, zapomogi dla inwalidów wojskowych, skasowanie wynagrodzenia za pracę poza-biurową w Zarządzie Miejskim, ustalenie trybu czytania budżetu na rok administracyjny 1919-20-ty, przystąpienie Zarządu m. Łodzi do Towarzystwa Polsko-Brytańskiego w charakterze członka rzeczywistego, organizowanie wycieczek do zakładów i instytucji gminnych, zatwierdzenie regulaminów dla kancelarii Rady Miejskiej oraz dla Biblioteki Radzieckiej.

Kancelarja Rady Miejskiej składała się w okresie sprawozdawczym z sekretarza-referenta p. Pawła Rundo, będącego jednocześnie naczelnikiem Kancelarii, pomocnika naczelnika — p. Heljodora Konopki, dwóch stenogra-

fek—pp. Ireny Djamontówny, i Marji Rybakówny, maszynistki—p. Eugenji Nowosielskiej, dziennikarki archiwistki—p. Jadwigi Kneblówny, dwóch woźnych i jednej sprzątaczkii.

W okresie sprawozdawczym wpłynęło do Kancelarji Rady Miejskiej korespondencyj ogółem 1400, wysłano korespondencyj —7062, w tem—6174 zaproszeń na posiedzenia Rady Miejskiej i komisyj.

W dniu 22 grudnia 1919 r. Prezydjum uchwaliło zaniechać dalszego drukowania wykazów uchwał Rady Miejskiej wobec wydania „Dziennika Zarządu m. Łodzi“, w którym umieszczane są pełne protokoły z posiedzeń plenarnych Rady Miejskiej.

W okresie sprawozdawczym na posiedzenia plenarne Rady Miejskiej wydano ogółem 6512 biletów, czyli przeciętnie po 80 biletów na posiedzenie. Bilety otrzymują przedewszystkiem frakcje radzieckie proporcjonalnie do liczby swych przedstawicieli w Radzie miejskiej, reszta w ilości 200 przeznaczona jest dla publiczności. Karty wejścia dla publiczności są imienne i wydawane są każdorazowo w przeddzień posiedzeń pomiędzy godziną 1 i 2 po południu.

Wobec niedojścia do skutku z powodu braku quorum posiedzenia Rady Miejskiej w dniu 20 sierpnia 1919 r., przewodniczący Rady Miejskiej poraz pierwszy w dniu 22-go tegoż miesiąca zastosował kary względem pp. radnych, nie przybywających na posiedzenia plenarne bez podania przyczyn usprawiedliwiających (zgodnie z art. 30 Ustawy Tymczasowej o S. M. wzgl. z p. 2 § 12 R. O. R. M.).

W związku z powyższem Prezydjum Rady Miejskiej na posiedzeniu w dniu 27 września 1919 r., dążąc do zapewnienia quorum na posiedzeniach postanowiło i nadal stosować kary, zaś kwoty wpływające z tego tytułu przeznaczyć na powiększenie Biblioteki Kancelarji Prezydjalnej.

Do dnia 31 marca 1920 r. wymierzono 114 kar na ogólną kwotę mk. 1460.—

Wobec nadesłania przez poszczególne pp. radnych umotywowanych

stprawiedliwień, Prezydjum Rady Miejskiej umorzyło 52 kary w wysokości mk.700.—

Wpłynęło tytułem 35 kar mk. 400.—
Pozostaje do zainkasowania mk. 360.— za 26 kar.

V. Regulamin Kancelarji Rady Miejskiej.

W dniu 27 września 1919 r. Prezydjum Rady Miejskiej zatwierdziło dla swej Kancelarji następujący regulamin:

§ 1.

Kancelarja Rady Miejskiej jest urzędem wykonawczym Prezydjum Rady i jemu jedynie podległym.

§ 2.

Kancelarja Rady Miejskiej posiada swój własny budżet.

§ 3.

Kancelarja Rady Miejskiej posiada swoją własną bibliotekę, działającą na mocy oddzielnego regulaminu, zatwierdzonego przez Prezydjum R. M.

§ 4.

Kancelarja R. M. ogniskuje w sobie zarówno wszystkie sprawy, wypływające bezpośrednio z czynności R. M. jak również ze stosunku jej do Magistratu lub pozostałych obywateli miasta, a w szczególności:

- 1) prowadzi protokoły i stenogramy z posiedzeń plenarnych Rady,
- 2) prowadzi protokoły Prezydjum Rady,
- 3) prowadzi dziennik przychodzącej i wychodzącej korespondencji,
- 4) załatwia w imieniu Rady wszelką korespondencję,
- 5) gromadzi i przechowuje wszelkie dokumenty, związane z czynnością Rady Miejskiej i jej komisyj,
- 6) prowadzi akta spraw wraz z kartoteką,
- 7) wykonywuje wszelkie uchwały Rady Miejskiej lub jej Prezydjum,
- 8) pośredniczy w prowadzeniu korespondencji pomiędzy poszczególnymi komisjami radzieckimi a Magistratem wzgl. innymi instytucjami lub władzami,
- 9) prowadzi kontrolę nad wykonywaniem uchwał R. M. przez Magistrat,
- 10) przygotowuje porządek dzienny posiedzeń zarówno R. M., jak i Prezydjum,
- 11) prowadzi księgi interpelacyj i wniosków,

12) prowadzi statystykę frekwencji posiedzeń plenarnych, posiedzeń Prezydium, jak też poszczególnych komisji Rady Miejskiej,

13) rozsyła zawiadomienia o posiedzeniach zarówno Rady Miejskiej, jak Prezydium i komisji radzieckich,

14) wydaje karty wstępu na posiedzenia plenarne Rady i prowadzi ich kontrolę,

15) sporządza ogólne roczne sprawozdania z działalności R. M.

§ 5.

Kancelarja R. M. pozostaje pod bezpośrednim kierownictwem sekretarza-referenta, który za czynności Kancelarji jest odpowiedzialny przed Prezydium Rady.

§ 6.

Wszelką nadchodzącą do Kancelarji Rady korespondencję otwiera sekretarz-referent Rady, który po porozumieniu się z przewodniczącym Rady Miejskiej lub — w razie jego nieobecności — z jednym z jego zastępców, przekazuje ją Kancelarji do właściwego załatwienia.

§ 7.

Wszelką korespondencję wychodzącą podpisuje przewodniczący Rady Miejskiej i sekretarz—referent.

§ 8.

Do specjalnych obowiązków sekretarza referenta należą:

1) prowadzenie protokołów z posiedzeń plenarnych i Prezydium Rady Miejskiej,

2) kontrola nad wykonywaniem uchwał Rady Miejskiej,

3) wydawanie drukowanych wykazów uchwał Rady Miejskiej,

4) przygotowywanie materiału dla porządku dziennego posiedzeń plenarnych i Prezydium Rady Miejskiej,

5) bywanie w miarę potrzeby na posiedzeniach komisji radzieckich z głosem doradczym,

5) prowadzenie kasy podręcznej Kancelarji,

7) przyjmowanie interesantów w godzinach biurowych.

§ 9.

W skład urzędników Kancelarji R. M. wchodzi sekretarz—referent, który jest jednocześnie kierownikiem Kancelarji, oraz podporządkowanymi mu pracownicy.

§ 10.

Urzędników Kancelarji przyjmuje i oddaje Prezydium Rady Miejskiej na przedstawienie sekretarza-referenta.

§ 11.

Czynności Kancelarji trwają:
w miesiącach letnich od godz. 8 do 3, w miesiącach zimowych od godz. 8^{1/2} do 3^{1/2} w soboty zaś od godz. 8 wzgl. 8^{1/2} do godz. 1^{1/2} wzgl. 2.

VI. Biblioteka przy Kancelarji Prezydjalnej.

Na posiedzeniu Prezydium w dniu 26 maja 1919 r. uchwalono założenie Biblioteki przy Kancelarji prezydjalnej oraz zatwierdzono następujący regulamin:

1. Biblioteka służy dla studjów komunalnych dla członków i urzędników Rady miejskiej.

2. Biblioteka jest otwarta codziennie (prócz świąt) od godz. 11-ej do 3-ej .

3. Biblioteka wypożycza nie więcej, jak jedną książkę naraz na przeciąg czasu nie dłuższy, niż jeden miesiąc; wyjątek stanowią czasopisma, dzieła statystyczne, encyklopedje, słowniki i t. p., z których można korzystać tylko na miejscu; jeżeli po upływie miesiąca czytelnik książki nie zwróci, czytelnia ma prawo odjąć petentowi przywilej korzystania z biblioteki, jakoteż żądać zwrotu pełnej wartości niezwróconej książki.

4. Osoby, pragnące korzystać z biblioteki, powinny wpisywać swoje nazwisko do książki, przeznaczonej na ten cel, i wziąć odnośny szemat do wypełnienia; na otrzymanym szemacie należy wynotować z katalogu według kartki bibliograficznej tytuł główny żądanej książki, numer jej i dział, do którego została zaliczona, następnie po wypełnieniu szematu zwrócić bibliotekarzowi w celu otrzymania książki.

5. Osoby, korzystające z biblioteki, obowiązane są obchodzić się jak najogrodniej z powierzonymi sobie książkami i chronić je od wszelkiego uszkodzenia; nadewszystko zabronionem jest zagranie kart, czynienie uwag, lub podkreślań ołówkiem lub atramentem.

6. W sali, przeznaczonej do użytku czytelników, należy zachowywać się jaknajciszej, ażeby nie przeszkadzać innym.

W dniu 31 marca 1920 r. Biblioteka przy kancelarii Prezydjalnej liczyła 168 dzieł, składających się z 203 tomów.

Sprostowanie.

W № 1(64) „Dziennika Zarządu m. Łodzi” z d. 4 stycznia r. b. do sprawozdania z działalności Rady Miejskiej za r. adm. 1919/20 wkradła się omyłka: na str. 5 w wierszu 37 w kolumnie 1-iej zamiast „Adam Władysław” winno być „Adamski Władysław.”

Protokół.

1 (III sesji) posiedzenia Rady Miejskiej.
Łódź, dnia 11 stycznia 1921 r.

Komplet radnych: 72. Komplet członków Magistratu: 11. Obecnych radnych: 53. Obecnych członków Magistratu: 10.

Posiedzenie otworzył o godzinie 7 min. 45 wieczór zastępca przewodniczącego Rady Miejskiej, r. L. M. Kern, w obecności quorum Rady (63 członków), zaprosiwszy do stołu prezydjalnego rr. sekretarza W. Doleckiego i F. Jaronowskiego oraz sekretarza Prezydium, p. P. Rundo do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości:

1. Zawiadomienia radnych: Bińkowskiej Danielewicz, Kaffanego, Kapłana, Kotkowskiego, Przybylskiego, Pudlarza, Rozenblatt, Wilczyńskiego, Włodarskiego i Zyngierowej usprawiedliwiających nieobecność swą na posiedzeniu dzisiejszym

2. Odpowiedź Wydziału Szkolnictwa na postulaty Związku Polskiego Nauczycielstwa Szkół Powszechnych o utrzymywaniu czystości oraz innych stosunkach w miejskich szkołach powszechnych, oraz z oświadczeniem Magistratu, że przedsięwzięte już zostały odpowiednie kroki, mające na celu poprawienie panującej sytuacji w dziedzinie gospodarki szkolnej.

3) Uchwałę Magistratu treści następującej: a) № 1840 z dnia 14 grudnia 1920 r.:

„Na wniosek Prezydium Magistratu postanowiono, poddając rewizji uchwałę Magistratu № 1619 z dnia 2 listopada 1920 r.

wypłacać, począwszy od dnia 15 grudnia 1920 r., tytułem jednorazowej bezzwrotnej zapomogi na częściowe pokrycie kosztów pogrzebu:

1) kwotę mk. 3.000.—:

1) w razie śmierci pracownika Zarządu Miejskiego — rodzinie jego pozostającej na całkowitem utrzymaniu zmarłego;

2) pracownikowi Zarządu Miejskiego, w razie śmierci żony jego lub dziecka, starszego ponad lat 17, pozostającego na całkowitem jego utrzymaniu;

II) kwotę mk. 2.000.— pracownikowi Zarządu Miejskiego w razie śmierci dziecka jego do lat 17-tu łącznie.”

b) № 1828 z dnia 14 grudnia 1920 r.:

„W myśl § 5 umowy, zawartej przez Magistrat m. Łodzi w dniu 16 czerwca 1920 r. z p. Aleksandrem Zelwerowiczem na prowadzenie Teatru Polskiego w Łodzi w sezonie 1920/21 roku, uchwalono. wobec podwyższenia o 70% z dniem 15 listopada 1920 r. poborów miesięcznych pracowników Zarządu Miejskiego i w związku z uchwałą Magistratu № 1557 z dnia 19 października 1920 r., wypłacić mu, począwszy od tejże daty, po mk. 30.335.— miesięcznie, tytułem 2-go dodatkowego subsydjum.”

4. Odezwe Województwa Łódzkiego, Departamentu Prezydjalnego, w sprawie zebrania danych co do jeńców cywilnych, zakładników, uchodźców, wygnańców i emigrantów.

5. a) Odezwe Obywatelskiego Komitetu Wykonawczego Rady Obrony Państwa na Województwo Łódzkie z dnia 4 stycznia 1921 r. treści następującej:

„Na posiedzeniu, odbytem w dniu wczorajszym, Komitet przyszedł do wniosku, że nie może przyjąć na siebie obowiązku niesienia pomocy zdemobilizowanym żołnierzom, gdyż nie rozporządza potrzebnymi na ten cel funduszami, że obowiązek ten ciąży na ciałach samorządowych, wobec czego Komitet postanowił nie przyjmować do swej dyspozycji m. 100.000.—, uchwalonych na cel powyższy przez Radę Miejską w dniu 14 grudnia 1920 r.”

b) Uchwałę Magistratu w tejże sprawie № 12 z dnia 7 stycznia 1921 r. treści następującej:

„Odezwe Obywatelskiego Komitetu Wykonawczego Rady Obrony Państwa na Województwo Łódzkie № 414/20 z dnia 4 stycznia 1921 r. w sprawie nieprzyjęcia do zwej dyspozycji kwoty mk. 100.000.—, przyznanej uchwałą Rady Miejskiej № V z dnia 14 grudnia 1920 r. na niesienie doraźnej pomocy dla zde-

mobilizowanych żołnierzy-stałych mieszkańców m. Łodzi, uchwalono skierować do Rady Miejskiej, celem zajęcia odpowiedniego stanowiska. Ze swej strony Magistrat m. Łodzi uważa, że jedynie instytucją, powołaną do rozciągania opieki nad żołnierzem ochotnikiem i żołnierzem zdemobilizowanym, jest właśnie Obywatelski Komitet Wykonawczy Rady Obrony Państwa na Województwo Łódzkie, i zaznacza, że przejąć na siebie obowiązki tych, ze względu natury zasadniczej jakoteż i finansowej, nie jest w stanie."

(Patrz postanowienie A № II).

5. Odezwę Magistratu № 6209/20 I z dnia 11 stycznia 1921 r. w sprawie wyłonienia Komisji Rozjemczej dla ustalenia wysokości taryfy za energję elektryczną, treści następującej:

"W dniu 15 listopada 1920 r. Magistrat otrzymał list od Zarządcy Państwowego Łódzkiego Oddziału Towarzystwa Elektrycznego Oświeclenia 1886 r. z wnioskiem o zmianę taryfy na energję elektryczną, na zasadzie Ustawy Sejmowej z dnia 15 lipca r. b.

Magistrat w dalszym ciągu, uważając za bezprawne samowolne podwyższenie taryfy za energję elektryczną, poczynając od 1 kwietnia 1920 r., wprowadzane na zasadzie jednostronnego rozporządzenia Urzędu Elektryfikacyjnego i zastrzegając sobie dochodzenie z tego powodu wynikłych dla miasta strat, zgodził się na pertraktacje w sprawie ewentualnego podwyższenia taryfy na przeszłość na zasadach prawem przewidzianych.

Na skutek powyższego stanowiska Magistratu odbyto szereg konferencji przedstawicieli Magistratu z Zarządcą Państwowym, na których uzgodniono opinię co do wysokości ewentualnej podwyżki. Jednakże Urząd Elektryfikacyjny, jako władza nadzorczą Elektrowni, znajdującej się pod Zarządem Państwowym, nie uznał za możliwe zgodzić się na stawki uzgodnione na wyżej omawianych konferencjach i zażądał zwołania Komisji Rozjemczej, stosownie do Ustawy z dn. 15 1920 r. i rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 29 września r. ub.

Do Komisji Rozjemczej Zarządca Państwowy wyznaczył delegatów w osobach:

- 1) inżyniera Stanisława Bielińskiego, dyrektora Elektrowni Miejskiej w Krakowie,
- 2) inżyniera Gabriela Sokolnickiego, dyrektora Zarządu Spółki Akcyjnej Elektrowni Okręgowej w Sierszy Wodnej.

Magistrat na posiedzeniu swem w dn. 28 grudnia r. ub. uchwalił ze swej strony delegować do powyższej Komisji pp.:

inżyniera Oskara Grossa oraz Maurycego Tempelhofa, akceptując jednocześnie kandydaturę p. inż. Tadeusza Sułowskiego na przewodniczącego Komisji.

Magistrat, uznając, że pełnomocnictwa omawianej Komisji w sprawie zmiany taryfy na energję elektryczną przekraczają zakres jego kompetencji, podaje powyższe do zatwierdzającej wiadomości Rady Miejskiej."

(Patrz postanowienie A № I.).

W y b r a n o .

a. Do delegacji Opieki Społecznej — r. Mojżesza Helmana.

b. Do stałej komisji przy Okręgowej Komendzie uzupełnień D. O. G. Ł. na rok kalendarzowy 1921-szy: na delegata m. Łodzi — członka Rady Miejskiej Wienczysława Bardziana,

na zastępcę — członka Rady Miejskiej Ludwika M. Kerna.

Wyborów dokonano przez akklamację.

U c h w a l o n o .

A. Poza porządkiem dziennym za uznaniem nagłościi:

I. W sprawie Komisji Rozjemczej dla ustalenia wysokości: taryfy za energję elektryczną, dostarczana przez elektrownię łódzką:

Rada Miejska w związku z odezwę Magistratu № 6209/20 I z dnia 11 stycznia 1921 r. postanawia:

1. zatwierdzić kandydatury podane we wzmiankowanej odezwie względnie we właściwej uchwale Magistratu z dnia 28 grudnia 1920 r.;

2. udzielić delegatom miasta Łodzi właściwych pełnomocnictw

3. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

II. W sprawie nieprzyjęcia przez Obywatelski Komitet Wykonawczy Rady Obrony Państwa na Województwo Łódzkie mk. 100 000.—, przyznanych uchwałą Rady z dnia 14 grudnia 1920 r.

do jego dyspozycji na cele doraźnej pomocy dla zdemobilizowanych żołnierzy-stałych mieszkańców m. Łodzi:

Rada Miejska postanawia:

1. przychylić się do stanowiska, zajętego w tej mierze przez Magistrat;

2. kwotę mk. 100.000 — przekazać na tenże cel do dyspozycji Dowództwa Okręgu Generalnego Łódzkiego, z zastrzeżeniem kontroli nad wydatkowaniem funduszków;

3. wezwać Magistrat do wykonania postanowienia, zawartego w punkcie 2-gim niniejszej uchwały.

III. W sprawie ograniczenia sprzedaży wódki:

następujący wniosek r. Jarbluma i tow:

„Wobec zatrwającego szerszenia się pijaństwa w mieście naszym, Rada Miejska wzywa Magistrat do podjęcia u Rządu Centralnego kroków energicznych w celu przeprowadzenia ograniczenia sprzedaży wódki“.

IV. W sprawie stanu aprowizacyjnego miasta:

następujący wniosek frakcji „Bund“:

„Wobec katastrofalnego stanu aprowizacyjnego naszego miasta, grożącego nam klęską głodową, Rada Miejska wzywa Magistrat do przedstawienia na najbliższym posiedzeniu Rady dokładnego sprawozdania z obecnego stanu aprowizacyjnego oraz planu swej działalności w tej dziedzinie na przyszłość.“

V. W sprawie stanu miejskich funduszków aprowizacyjnych:

Rozprawy nad właściwą interpełacją r. Jaranowskiego i tow., zgodnie z życzeniem Magistratu, odroczyć do Posiedzenia Rady w tygodniu przyszłym.

VI. W sprawie podwyższenia dodatku ekonomicznego, wypła-

nego z funduszków miejskich nauczycielstwu szkół powszechnych:

Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu № 1881 z dnia 28 grudnia 1920 r., postanawia:

1. Podwyższyć z dniem 1 grudnia 1920 r. wysokość dobrowolnego dodatku ekonomicznego, wypłacanego z funduszków miejskich nauczycielstwu miejskich szkół powszechnych, z m. 850.—, mk. 1.000.— ewent. mk. 1.150.— odpowiednio do mk. 1.450.—, mk. 1.600.— i mk. 1.750.—, w zależności od stanu rodzinnego.

2. Wobec oczekiwanego w tych dniach ostatecznego ustalenia przez Rząd wysokości poborów nauczycielstwa szkół powszechnych, traktować postanowienie, zawarte w p. 1-ym, jako prowizorium, wzywając, w związku z powyższem, Wydział Szkolnictwa do takiego postawienia sprawy, aby ogólne pobory nauczycielstwa szkół powszechnych były nie mniejsze, niż urzędników miejskich klasy 3-ciej.

3. Zwrócić się do miarodajnych centralnych władz państwowych z wnioskiem w sprawie podwyższenia płac zarobkowych nauczycielstwu szkół powszechnych, które znajduje się obecnie w trudnym położeniu finansowem.

4. Uchylić, ze względów prawnoformalnych, żądanie przyznania nauczycielstwu miejskich szkół powszechnych prawa korzystania z deputatów żywnościowych miejskich narówni z pracownikami Zarządu Miejskiego.

5. Uchylić narazie ze względów technicznych, finansowych i prawnych, żądanie przyznania nauczycielstwu miejskich szkół powszechnych prawa korzystania z bezpłatnej pomocy lekarskiej narówni z pracownikami Zarządu Miejskiego.

6. Podwyższyć, w związku z p. 1-ym, w Zamierzeniach Skarbowych Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1920/21 pozycję 6 tyt. II dz. V wydatków o mk. 2.640.000.

7. Wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

VII. W sprawie opłat za przewóz chorych karetkami Pogotowia Ratunkowego:

Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu № 1886 z dnia 28 grudnia 1920 r., postanawia:

1. Pobierać, poczynając od dnia 1 stycznia 1921 r., na częściowe pokrycie wydatków, ponoszonych przez Magistrat na przewóz chorych do szpitali, lecznic i mieszkań prywatnych, od rodzin chorych, leczących się na własny rachunek względnie na rachunek zakładów przemysłowych, następujące opłaty za przewóz chorych karetkami Miejskiego Pogotowia Ratunkowego:

a) za przewóz chorego z domu do szpitala w śródmieściu w dzień do mk. 200.—

b) za przewóz chorego z domu do prywatnej lecznicy w śródmieściu w dzień do mk. 300.—

c) za przewóz chorego z domu do szpitala miejskiego w dzień do mk. 300.—

d) za przewóz chorego z domu do szpitala w śródm. w nocy do mk. 400.—

e) za przewóz chorego z domu do pryw. leczn. w śródm. w nocy do mk. 600.—

f) za przewóz chorego z domu do szpitala zamiejskiego w nocy do mk. 500.—

g) wypożyczanie karetki bez koni w dzień do 100.—

h) wypożyczenie karetki bez koni w nocy do mk. 200.—

i) przewóz chorego ze szpitala w śródmieściu do domu (1 os.) do mk. 300.—

j) za przewóz chorego ze szpitala w śródm. do domu (2 os.) do mk. 100.— każda

k) za przewóz chorego ze szpitala w śródm. do domu (3 os.) do mk. 75.— każda

l) za przewóz chorego ze szpitala w śródm. do domu (4 os.) do mk. 50.— każda

m) za przewóz chorego z kliniki do domu do mk. 300.—

n) za przewóz chorego z kolei kaliskiej do mieszkania wzgl. szpitala do mk. 400.—

o) za przewóz chorego z kolei wiedeńskiej do mieszkania wzgl. szp. do mk. 400.—

Uwaga. Prawo zmniejszenia opłaty maksymalnej przysługuje w wyjątkowych wypadkach jedynie Wydziałowi Zdrowotności Publicznej,

2. W związku z powyższem powiększyć pozycję 4 tyt. I dz. VII wpływów o marek 10.000.—

3. Wezwać Magistrat do wykonania postanowienia, zawartego w p. 1-ym niniejszej uchwały.

VIII. W sprawie skupu Elektrowni Łódzkiej:

Rada Miejska, przychyłając się do wniosku Magistratu № 26 z dnia 11 stycznia 1921 r., postanawia:

Wobec toczących się pertraktacji z przedstawicielami Towarzystwa Oświetlenia Elektrycznego z 1886 roku w sprawie zmiany warunków koncesji z dnia 20 marca 1900 roku — odroczyć przewidziany w art. 22 tej koncesji skup Elektrowni Łódzkiej na jeden rok, t. j. do dnia 14 stycznia 1922 roku.

B. W sprawach objętych porządkiem dziennym:

I. W sprawie dokonania wyborów Prezydjam Rady Miejskiej i stałych Komisji Radzieckich:—

Odroczyć wybory do posiedzenia Rady w tygodniu przyszłym.

II. W sprawie wyboru ławników Sądu Pokoju:

Przekazać sprawę Komisji do Spraw Ogólnych.

III. W sprawie rewizji uchwały Rady Miejskiej z dnia 14. 12. 1920 r. o podwyższeniu stawek zasadniczych taryfy podatkowej podatku od dochodu za r. 1919-ty.

A. Wobec zakwestjonowania przez Magistrat w myśl art. 62 pun-

ktu 3-go Dekretu o Samorządzie Miejskim uchwały powyższej oraz nieoświadczenia się przy powtórnym przegłosowaniu liczby członków wymaganej Statutem oraz § 24-ym Regulaminu Obrad R. M.,— Zarządzić rewizję wzmiankowanego postanowienia Rady z dnia 14 grudnia 1920 r.

B. Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu №. 1757 z dnia 30 listopada 1920 r., postanawia:

1. podwyższyć do wymiaru podatku od dochodu za rok 1919 na mocy § 66 Ustawy o miejskim podatku od dochodu w m. Łodzi zasadnicze stawki taryfy podatkowej o 100%, zaś sumy dochodu, wolne od podatku, uwzględniając zmienione warunki walutowe, z mk. 1.800.— do mk. 5.999.—;

2. wprowadzić w związku z powyższym do Ustawy o miejskim podatku od dochodu w m. Łodzi zmiany cyfrowe, obowiązujące dla wymiaru podatku za rok 1919-ym:

a) w § 3 p. 1 zamiast mk. 1.800 — 5999,—

b) w § 4 ust. 1 p. 4 zamiast mk. 8.000. — wstawić mk. 20.000.—

c) w § 14 zamiast mk. 8.000. — wstawić mk. 20.000.—

d) w § 15 skreślić pierwsze 9 stopni taryfy, oznaczając najniższy stopień, dawniej 10-ty, sumą mk. 6.000. do 6.400.—

e) w § 16 ust. 1 zamiast mk. 6.400.— wstawić mk. 10.000.—

w ust. 2 zamiast powyżej mk. 6.400.— do mk. 9.000.—^a wstawić „mk. 10.000. — do mk. 14.000.—“

w ust. 3 zamiast „mk. 9.000.— do mk. 13.000.—“ wstawić mk. 14.000.— do mk. 20.000.—

ustęp 5 — skreślić;

f) w § 17 ust. 1 zamiast mk. 15.000.— wstawić mk. 24.000.—

3 upoważnić Magistratu do ustanowienia terminu płatności podatku za tenże rok (zmieniając odpowiednio § 58 Ustawy);

4. wezwać Magistratu do wykonania tej uchwały.

IV. W sprawie podwyższenia opłat za wywózkę nieczystości z gmachów miejskich:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 1825 z dnia 14 grudnia 1920 r., postanawia:

1. podwyższyć z dniem 1 grudnia 1920 r. o 100% miesięcznie wynagrodzenie, pobierane przez właściciela przedsiębiorstw asenizacyjnych za wywózkę nieczystości z dołów biologicznych i dołów gnilnych urządzeń biologicznych, znajdujących się w gmachach miejskich lub prywatnych, zajętych przez instytucje miejskie:

2. podnieść w związku z tem w dz. VII Zamierzeń Skarbowych Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1920/21 poz. 1 tyt. II wpływów i poz. 1 tyt. XXV wydatków z mk. 300.000.— do mk. 450.000.—;

3 wezwać Magistrat do wykonania postanowienia, zawartego w p. 1-ym niniejszej uchwały.

Z powodu spóźnionej pory przewodniczący od godz. 11 min. 50 zamyka posiedzenie.

Przewodniczący: (—) L. M. Kern.

Prowadzący protokół: (—) P. Rundo

Rozporządzenia i obwieszczenia urzędowe.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat m. Łodzi podaje do wiadomości, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, pismem do Województwa Łódzkiego z dnia 17 grudnia r. z. za №. S. F. 1646/5 zatwierdziło w następującem brzmieniu uchwalony przez Radę Miejską m. Łodzi na posiedzenie w dniu 15 czerwca r. z.

Regulamin

wymiaru i poboru podatku reparycyjnego za r. 1919.

Na zasadzie art. 25 przepisów wykonawczych z dnia 7 sierpnia 1916 (Dz. Rozp. № 40. poz. 125), wydanych do rozporządzenia o poborze podatku od handlu i przemysłu z dnia 5. lipca 196 (Dz. rozp. № 38 poz. 109) Rada Miejska na posiedzeniu w dniu 15 czerwca 1920 r.

uchwaliła następujący regulamin wymiaru i poboru podatku repartycyjnego przemysłowego za rok 1919:

§ 1.

Celem pokrycia kontyngensu repartycyjnego podatku przemysłowego, nałożonego na miasto Łódź reskryptem Ministerstwo Skaraku z dnia 27. października 1919 r. № 5468 4815 19 w kwocie mk. 1.575.000. — za rok 1919, wymiar podatku uskuteczni się podług następn. stawek na zasadzie ustalonych za poprzedni rok zysków przedsiębiorstw i osób, podlegających podatkowi:

od zysków:

	stawka podatkowa
od 10.000.— do 20.000 mk.	0, 5 ⁰ / ₀
ponad 20.000.— „ 30.000 „	0,75 ⁰ / ₀
„ 30.000.— „ 50.000 „	1 ⁰ / ₀
„ 50.000.— „ 125.000 „	1,25 ⁰ / ₀
„ 125.000.— marek	1, 5 ⁰ / ₀

§ 2.

Dla wyrównania ewentualnego niedoboru podnosi się stawkę o 20⁰/₀.

§ 3

Podatek winien być wpłacony do Miejskiej Kasy Podatkowej w ciągu 2-ch tygodni od dnia doręczenia nakazu płatniczego.

Po upływie tego terminu podatek będzie pobrany z karą 1⁰/₀ za każdy miesiąc zwłoki. Rozpoczęty miesiąc liczy się za cały. W razie bezskutecznego przypomnienia zastosowane będą środki egzekucyjne.

§ 4.

Płatnikowi przysługuje prawo wniesienia do Magistratu sprzeciwu na wymiar podatku w ciągu miesiąca od dnia doręczenia nakazu.

Na zasadzie reskryptu Ministerstwa Skaraku z dnia 22. lipca 1919 № 31266/1828/19 (Sekcja 5) o przekazaniu Magistratowi prawa ostatecznego załatwienia podań i apelacyj w sprawach podatku repartycyjnego, orzeczenia Magistratu są ostateczne.

Na podstawie tego regulaminu przystąpiono do obliczenia podatku według stawek zawartych w § 1, a po sporządzeniu rejestru poborowe-

go rozesłane będą nakazy płatnicze. Łódź, dn. 5 stycznia 1921 r.

Magistrat m. Łodzi

Wice-prezydent (—) J. Klocman.

OBWIESZCZENIE.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w piśmie do Województwa Łódzkiego z dnia 14 grudnia 1920 Nr. SF. 871/4 zatwierdziło uchwałę Rady Miejskiej z dnia 12 października tegoż roku w przedmiocie podwyższenia opłat za prawo jazdy po mieście, ustalając wysokość podwyżki na 100⁰/₀.

Zgodnie z tem opłata za rok 1921 wynosi;

1) a) od dorożki jednokonnej mk. 200.—

b) od dorożki parokonnej m. 300.—

2) od wozu ciężarowego, platformy, resorówki lub beczki asenizacyjnej

a) o zaprzęgu jednokonnym m. 150.—

b) o zaprzęgu parokonnym mk. 300.—

3) od wozu meblowego (zamkniętego) m. 700.—

4) od wozu kotłowego m. 600.—

5) od wózka ręcznego m. 20.—

6) a) od karety lub landa m. 3.200.—

b) od karety jednokonnej m. 2.000.—

7) od powozu lub wolantu m. 1.700.—

8) od bryczki m. 600.—

9) od karawanu a) I klasy m. 1.000.—

b) II klasy m. 7.000.—

c) III klasy m. 300.—

10) od samochodu osobowego

a) o sile do 20 HP. (sterowych) po m. 320.— od H.P.

b) o sile wyżej po m. 400.— HP.

11) od samochodu ciężarowego

a) do 3 t. m. 1.500.—

b) do 4 t. m. 2.000.—

12) od motocyklu m. 150.—

13) od roweru m. 60.—

Magistrat m. Łodzi wzywa wszystkich właścicieli dorożek, wozów (wszelkiego rodzaju), wózków

ręcznych, powozów, bryczek, karawanów, samochodów osobowych i ciężarowych, motocyklów i rowerów do piśmiennego lub ustnego zgłoszenia ich najpóźniej do dnia 20 stycznia r. b. — w Oddziale Podatkowym, Plac Wolności (Nowy Rynek) № 2, dom frontowy, 1 piętro, pokój № 5.

Uchylający się od tego obowiązku będą pociągnięci do odpowiedzialności z art. 138 kod. karnego.

Jednocześnie Magistrat podaje do wiadomości, że do rejestru podatkowego za rok 1921 wpisani będą prócz nowych, wszyscy dotychczasowi podatnicy, o ile do dnia 20 stycznia nie zawiadomią Oddziału Podatkowego, że nie posiadają, już podlegających opłacie środków lokomocji. Jeżeli kto z pośród nich zażąda wykreślenia z rejestru podatkowego po dniu 20 stycznia, obowiązany będzie uiścić podatek za I. półrocze 1921.

Oplata za prawo jazdy po mieście winna być uiszczona w czasie od 15 do 28 lutego 1921 w Miejskiej Kasie Podatkowej przy Placu Wolności (Nowym Rynku) № 14 w godzinach kasowych od 9 rano do 12^{1/2} w południe.

Przy rejestrowaniu wzgl. zgłaszaniu samochodów, właściciele obowiązani są przedstawić legitymację samochodu.

Wozy i inne środki lokomocji, należące do straży ogniowej, stacji pogotowia ratunkowego i towarzystw dobroczynnych, również winny być zgłoszone.

Łódź, dnia 5 stycznia 1921.

Magistrat m. Łodzi.

Wice-Prezydent (—) J. Klocman.

Zagadnienia Komunalne.

Pomoc dzieciom szkolnym.

(Referat odczytany w dniu 7 stycznia r. b. na ogólnym zebraniu w Sali

Koncertowej przez kierown. K. T. Kuchen. p. inż. Józefa Ullickiego.)

Na ogólnym zebraniu nauczycielstwa szkół powszechnych, które odbyło się w dniu 7 stycznia r. b. w Sali Koncertowej, Kierownik Komitetu Tanich Kuchen, inż. Józef Ullicki odczytał referat, który ze względu na znaczenie poruszonych kwestji, interesujących ogół społeczeństwa, podajemy niżej w całości.

W imieniu Komitetu Tanich Kuchen dziękuję Sz. Panu Przewodniczącemu inspektorowi szkolnemu p. Grabińskiemu za danie nam możliwości poinformowania całego nauczycielstwa o działalności Komitetu. Państwowy Komitet Pomocy Dzieciom, za pośrednictwem którego Komitet Tanich Kuchen otrzymywał i otrzymuje żywność dla rozdawnictwa biednym dzieciom szkolnym w takich kuchniach, został obecnie przemianowany na „Polsko-Amerykański Komitet Pomocy Dzieciom“. W tej nowej nazwie tkwi potężny impuls do współpracy w akcji dożywiania dzieci całego polskiego społeczeństwa. Ponieważ akcja ta nosi charakter społeczny, liczymy w trudnej pracy na pomoc nauczycielstwa, które jest najbliższe dzieciom, zastępując im matkę i ojca. Obecnie pomoc ta jest nam bardzo potrzebną. Dotychczas mogliśmy dożywić 13500 dzieci dziennie. W styczniu powiększamy ilość obiadów do 23000 dziennie, a w lutym będziemy mogli wydawać do 40000 obiadów dziennie, czyli prawie wszystkie dzieci szkolne będą mogły korzystać z hojnej ofiary naszych sprzymierzeńców Amerykan. Chcąc, by akcja miała pożądaną skuteczną, ofiarodawcy wyrazili życzenie, by dzieci korzystające z obiadów spożywały je na miejscu. — Biorąc pod uwagę okropny stan odzieży i obuwia u dzieci chcieliśmy dostarczać obiady do szkół, ale stanęły nam na przeszkodzie następujące trudności: zbyt ciasne lokale szkolne, brak sal rekreacyjnych, urządzeń do ogrzewania obiadów i. t. p. Ze 160

interpelowanych w tej sprawie szkół miejskich 36 prosiło o dostarczania obiadów do lokali szkoły, co przez Komitet zostanie w najbliższej przyszłości uwzględnione.

Postanowiliśmy zorganizować i otworzyć jeszcze kilka tanich kuchni w różnych dzielnicach miasta. Obecnie mamy czynnych 14 kuchni lecz na początku lutego liczba kuchni powiększy się do 20.

Apelując do uczuć obywatelskich nauczycielstwa, które w ciągu wojny za czasów okupantów i do dnia dzisiejszego stałe wykazywało w stosunku do dziatwy prawdziwą miłość bliźniego, które ratowało maluczkich, częstokroć będąc samo o głodzie i chłodzie, z powodu niskiego wynagrodzenia, liczymy również i teraz na dalsze współdziałanie z nami.

Celem ułatwienia nam pracy i kontroli w kuchniach prosimy nauczycielstwo:

1) o przyprowadzenie do kuchni dzieci przedpołudniowych, po lekcjach między godz. 2-3, popołudniowych przed lekcjami między godz. 12—1.

2 o wydawanie dzieciom, tylko wyjątkowo biednym po 1 bonie obiadowym (nie więcej)

3 niepowierzenie wydawnictwa bonów dyżurnym, którzy często nadużywają zaufania i wydają kilka bonów jednemu dziecku.

4 o niezwłoczne zawiadamianie Wydz. Szkolnictwa, jeżeli szkoła otrzymała większy przydział, niż ma biednych dzieci.

5 o wydanie każdemu dziecku zakwalifikowanemu do otrzymywania obiadów (na życzenie Polsko — Amerykańskiego Kom. Pomocy Dzieciom) osobistej legitymacji obiadowej, poswiadczonej przez Pol. — Amer. Kom. Pomocy Dzieciom.

6 o składanie do kuchni na ręce kontrolerek lub gospodarzy list z

nazwiskami dzieci, którym na 10 dn zostały przyznane obiady.

Wobec tego, iż przy kupnie talonów w kuchniach, dzieci różnych szkół stoją po 300, 400 w rzędzie i w razie mrozów groziłoby im masowe przeziębienie, pożądanem by było, ażeby nauczycielstwo załatwiło kupno talonów w odnośnej kuchni i odpowiednią ilość tychże wydzieliło w szkole dzieciom, korzystającym z obiadów.

Przy sposobności zwracamy się do nauczycielstwa z prośbą o niezwłoczne komunikowanie Komitetowi (Cegielniana 26) o wszelkich spostrzeżonych nadużyciach osobiscie, listownie lub za pomocą wpisanania zażaleń do specjalnych ksiąg zażaleń, znajdujących się w każdej kuchni.

Uskutecznione usunięcie, zawieszenie w czynnościach i wydalenie w ciągu ostatnich miesięcy całego szeregu pracownikóv kuchni przez Komitet Tanich Kuchni, za popełnione nadużycia, wskazuje na wszczętą walkę za złodziejstwami. Szczegóły dochodzeń oraz nawiska będą podane do wiadomości ogółu po definitywnem rozpatrzeniu spraw przez czynniki miarodajne. Wierzymy w zwycięstwo prawdy i sprawiedliwości. Przy współpracy nauczycielstwa mamy nadzieję, że akcję dożywiania dzieci w Łodzi doprowadzimy do wysokości zadania.—

Konferencja samorządowych działaczy kulturalno-oświatowych.

Zarząd Związku sejmików powiatowych zwołał konferencję działaczy kulturalno—oświatowych samorządowych w sprawie zorganizowania kursów samorządowych i działalności sejmików w zakresie oświaty.

Po kilkugodzinnych obradach, które za przedmiot miały: 8-miesięczne kursy samorządowe Związku sejmików, rolę samorządu w szkolnictwie powszechnem, współdziałanie samorządu z organizac. kult. oświatowemi, wreszcie organizację bibliotek stałych

i wędrownych, oraz księgarni powiatowych przez sejmiki, zamknięto konferencję uchwałami:

1) Propagować myśl ogłoszenia drukiem wykładów, mających się odbyć na kursach samorządowo-społecznych, które stanowiłyby podwalinę bibliotek samorządowych, zwrócić się do wydziałów powiatowych o pomoc finansową na skuteczenie przedsięwzięcia tego.

2) uznać za konieczne zorganizowanie stałej uczelni nauk komunalnych i wejść w porozumienie z Wolną Wszechnicą w celu jej stworzenia.

3) Wezwać wydziały do stworzenia referatów oświatowych i stanowisk instruktorów oświatowych, którzyby prowadzili działy: dokształcenia ogólnego, kursów samorządowych, biblioteki, odczytów, teatrów i chórów; ogniskowanie całej akcji oświatowej pozaszkolnej w domach ludowych uznać za najbardziej celowe.

4) Kursy dla drogomistrzów urządzić nie w Warszawie, lecz w województwach przy robotach drogowych, będących w toku.

5) Opracować i rozesać kwestjonariusz sprawozdania rocznego z działalności sejmików.

Zniszczenie Polski w świetle cyfr.

W Poznaniu ukazało się pismo, wydane po francusku, p. t.: „La vie polonaise”. Przedstawia ono naszą ruinę ekonomiczną, będącą wynikiem wojny. Niektóre cyfry posiadają ogromną wymowę.

Na ziemiach dawnego Królestwa Polskiego zawierucha wojenna wyróciła niemal każdy jedenasty dom, a w Małopolsce każdy trzynasty. W Królestwie wyrąbano 110,000 hektarów lasów, a w Małopolsce 240,000 hektarów. W Królestwie zarekwirowano prawie połowę koni i połowę bydła. W Małopolsce liczba koni, bydła i trzody chlewnej zmniejszyła się o 35—50 proc. Ogółem wartość straconego w ten sposób inwentarza stanowi pięć i pół miljarda franków.

Niemcy wywieźli prawie wszystkie motory, maszyny, transmisje i urządzenia fabryczne. Motory elektryczne i parowe zniszczone lub wywiezione, odpowiadają sile 116,700 koni parowych, waga instalacji zniszczonych lub wywiezionych wynosi 110,000 ton a metalów 215,000 ton.

Przed wojną wielki przemysł polski, nie licząc kopalń, zatrudniał 396,000 robotników, zaś 1918 r. liczba ich spadła do 48.000.

W styczniu 1914 r. Królestwo posiadało 1250 lokomotyw, a pod koniec niemieckiej okupacji zaledwie 800 (i to w jakim stanie). Liczba wagonów pasażerskich spadła z 1685 na 925, a towarowych z 34430 na 10975.

Sprawy aprowizacyjne.

Widoki żywnościowe Europy.

Biuro Ligi Narodów, zbierające dane o sytuacji żywnościowej w Europie i Ameryce i o przyszłości aprowizacyjnej krain europejskich zapatruje się bardzo pesymistycznie na widoki żywnościowe Europy w przyszłości. Ludności Europy — według przewidywań poważnych uczonych i badaczy — grozi głód i wszelkie istniejące dotąd pod tym względem złudzenia i nadzieje muszą prysnąć, jak bańka mydlana, przed nieubłaganą logiką cyfr. Brak żywności spowodował mniejszy lub większy głód i co za tem idzie — zmniejszenie wydajności pracy. 46-godzinny tydzień pracy zredukował tę wydajność do minimum i podniósł cenę produkcji, a drożyzna wywołała podwyżkę płac robocizny.

Amerykanin M. K. Stoomaw zebrał odnośne cyfry z danych Ligi Narodów i ogłosił je w biuletynach Ligi. Według obliczeń tych ilość żyta i pszenicy niezbędna rocznie do wyżywienia ludności Europy wynosi (bez Rosji) 18,200,000, ton metrycznych. Europa miała przed wojną do rozporządzenia 8,545,000. tonn, a sprowadzała z Ameryki i Australji około 7,200,000 tonn. Dzisiaj musi

sprowadzać z górą dwa razy tyle żywności.

Przed wojną Rosja dawała 5 milionów tonn zboża, Rumunja 1 i pół miliona, Węgry to samo. Wywóz Rumunji spadł obecnie do 150 tys. tonn, Serbji do 400 tys. tonn — inne kraje importują zboże zamiast je wywozić, ustal również wywóz Rosji, Austro—Węgier i Bałkanu. To samo dotyczy się węgla i żelaza — a wysokie notowanie dolara na giełdach europejskich — uniemożliwia wprost import z Ameryki.

Horoskopy na przyszłość, jak widzimy, smutne. Trzeba zawczasu obejrzeć się za środkami ratunku i energicznie jąć się gospodarczej odbudowy kraju.

Żywność dla dzieci.

W styczniu za pośrednictwem amerykańskiego wydziału ratunkowego nadejdzie żywność dla dzieci w miastach: Białystok i okolice—dla 18,000 dzieci, Brześć i okolice—dla 12,000, Kraków i okolice—20,000, Chełm i okolice — 13,000, Częstochowa — 16,000, Kowel i okolice — 29,000, Lwów — 20,000, Łódź — 40,000, Pińsk i okolice — 15,000, Siedlce i okolice — 10,000, Sosnowiec i okolice — 14,000, Włodzimierz i okolice — 15,000, Warszawa — 100,000, Wilno i okolice 24,000.

Transporty te będą wysyłane w ciągu stycznia partjami (od jednego do 15 wagonów pełnego ładunku) do wszystkich składnic żywnościowych w całym kraju, skąd będą dostarczane do wsi i miasteczek. Ten transport kolejowy wagi 5,000 ton równa się 14 pełnym pociągom towarowym, każdy po 30 wagonów.

Od początku prowadzenia akcji dożywiania, t. j. od wiosny 1919 r. do dn. 1-go grudnia r. b. sprowadzono przeszło 52,000 ton żywności dla dzieci. Żywność ta, naładowana na 12-tonowe polskie wagony towarowe, utworzyłaby pociąg, ciągnący się 20 mil

Kronika miejska.

— **W sprawie aprowidowania robotników.** W związku z katastrofalnym stanem aprowizacyjnym naszego miasta i wobec niedostarczenia przez Rząd od września deputatów dla ciężko pracujących, pomimo odnośnego dekretu rządowego ogłoszonego w Monitorze, udała się delegacja robotników składająca się z przedstawicieli fabryk w liczbie 400, do wydziału zaprowiantowania, skąd po wyjaśnieniach udzielonych przez ławnika Wajsa delegacja skierowała się do Województwa, celem gruntownego omówienia tej sprawy.

W konferencji na żądanie delegacji robotniczej wziął udział również prezydent Rzewski, który przedstawił p. wojewodzie życzenia przedstawicieli robotników. Pomimo starań Magistratu i Rady Miejskiej władze centralne dotychczas nie zwróciły Łodzi z Warszawą pod względem aprowizacji. Przeznaczenie dla Łodzi trzech powiatów dla wyłącznego zaopatrywania miasta nie dało żadnych prawie wyników wobec tego, że na terenie wzmiankowanych powiatów zaopatrywały się różne instytucje za zezwoleniem ministerstwa aprowizacji wywożąc przeznaczone dla niego zapasy. Skutkiem niejasnego brzmienia sejmowej ustawy aprowizacyjnej, powiaty te dostarczają obecnie zamiast mąki, łubin i inne rośliny strączkowe. Pizy sprowadzaniu produktów pozakontyngentowych, miasto napotyka na trudności nie do przewyciężenia. Od kilku dni znajduje się na stacji kolejowej kilka wagonów płatków owsianych, które zostały unieruchomione przez urząd celny. Ujemną stroną walki z drożyzną w postaci cen maksymalnych, jest stosowanie takowych tylko na terenie Łodzi, a nie całego województwa, co powoduje odływ produktów do innych miejscowości.

Pan wojewoda w odpowiedzi zaznaczył, że zły stan aprowizacyjny spowodowany jest przez inwazję bolszewicką, która niszczyła znaczną

połąć kraju i wskutek niedomagań sejmowej ustawy aprowizacyjnej, nie określającej wyraźnie rodzaju ziemioplodów podlegających kontyngensowi.

Województwo stoi na stanowisku, że Łódź powinna być zaliczona do aprowizacji centralnej, jak i Warszawa, ze względu na to, że warunki w obu miastach są prawie identyczne. Pan wojewoda podkreślił, że województwo robi wszystko co jest w jego mocy, ażeby złagodzić kryzys aprowizacyjny. Na wszystkich konferencjach ministerjalnych województwo popiera postulaty aprowizacyjne Łodzi. W sprawie zrównania Łodzi z Warszawą województwo nie może dać stanowcze obietnicy, nie wiedząc jakimi запасami dysponują władze centralne i jakie w tej sprawie zajmą stanowisko. Co się tyczy cen maksymalnych, wydano już odpowiednie zarządzenie, celem zastosowania takowych na terenie całego województwa.

W imieniu robotników przemawiał p. Sulikowski wskazując na bezskuteczność wszelkich starań ze strony robotników w kierunku należytego zaopatrywania Łodzi w żywność. Łódź jest nadal upośledzona w porównaniu z Warszawą. Ogół robotników znajduje się w błędnym kole. Bezsilność władz komunalnych i wojewódzkich, wobec grożącej katastrofy aprowizacyjnej, podrywającej organizm państwowy wpływa z sejmowej ustawy aprowizacyjnej, która umożliwia i sankcjonuje orgię spekulacyjną produktami pierwszej potrzeby.

Delegaci fabryk stwierdzają, że nie są powołani do rozwiązywania trudnych zagadnień gospodarczych, do sanacji straszliwych stosunków. Konstatują, że wskutek fatalnej polityki aprowizacyjnej i gospodarczej Rządu, w Łodzi panuje głód, nędza, choroby. Robotnicy w tej rozpaczliwej sytuacji zwracają się do województwa, jako do najbliższej władzy z żądaniem wywarcia nacisku na Rząd który powinien zrozumieć, że cierpliwość mas ma swoje granice.

Delegat Michalski proponował wybór komisji z ramienia związków zawodowych dla informowania się w województwie i magistracie co tydzień o sytuacji aprowizacyjnej i komunikowania tych wiadomości ogółowi za pośrednictwem prasy.

Wreszcie delegacja zażądała współudziału przedstawicieli województwa i Magistratu z delegacją robotniczą, która w przyszły poniedziałek uda się do prezydenta ministrów, Witosa, w sprawach aprowizacyjnych.

W związku z powyższą konferencją prezydent Rzewski zawiadomił telegraficznie prezydium Rady Ministrów o przybyciu delegacji.

Jednocześnie prezydent Rzewski wysłał następującą depeszą: do prezydenta ministrów p. Witosa.

Stosunki aprowizacyjne straszne. Nie otrzymujemy chleba kontyngentowego zupełnie. Z powiatów przeznaczonych na zaprowiantowanie Łodzi nic wydobyć nie można. Drożyzna i głód. Prosimy o przydział mąki i pomoc.

— Zakaz sprzedaży mundurów wojskowych. Magistrat otrzymał z województwa odpis następującej depechy min. spraw wojskowych do wszystkich D. O. Genów w sprawie zakazu sprzedaży i kupna mundurów i części ekwipunku wojskowego:

Ze względu na to, że wojskowość w myśl istniejących przepisów demobilizantom wypożycza mundury wojskowe, należy im przed zwolnieniem wzgl. bezterminowem przypomnieć, że sprzedaż mundurów jak wogóle wszelkich przedmiotów ekwipunków wojskowego przez osoby wojskowe, chociażby urlopowane, stanowi przestępstwo przywłaszczenia (sprzeniewierzenia) i ulega karze z par. 138. K. K. W. lub odpowiednich postanowień Ustaw Karnych powszechnych.

• Nabycie tych przedmiotów przez osoby trzecie, do wojska nienależące, stanowi przestępstwo ścigane według przepisów Ustaw Karnych powszechnych (w szczególności ob. art. 619. K. K.)

— **Sprawy szkolne.** Wydział szkolnictwa przygotowuje na wiosnę szereg wycieczek do różnych okolic kraju dla dziatwy szkół powszechnych.

Dla dzieci słabych będą zorganizowane półkolonje w parku Poniatowskiego.

* * *

Magistrat postanowił zaprenumerować dla wszystkich szkół powszechnych w Łodzi po jednym egzemplarzu dziennika Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publ.

* * *

Magistrat uchwalił jednorazowe subsydjum w wysokości 14 tysięcy marek dla centralnego biura Kursów dla dorosłych w Warszawie.

— **Przedstawiciele Kooperatyw w Magistracie.** Do Magistratu zwróciła się delegacja przedstawicieli kooperatyw w sprawie opóźnień w dostawie artykułów kontyngensowych jak również w sprawie działalności Komitetu samopomocy społecznej spożywców. Delegacja protestuje przeciw ignorowaniu przez odnośne urzędy kooperatyw i domaga się w interesie ogółu konsumentów przyznania kooperatywom głosu decydującego przy okreśianiu cen maksymalnych.

— **Redukcja personelu w Magistracie.** Magistrat przystąpił do redukcji personelu z szeregu wydziałów. Wymówiono pracę znacznej liczbie urzędników w Komitecie rozdziału chleba i mąki, w wydziale opieki społecznej. Prócz tego zwolniono szereg robotników w wydziale budowlanym i oddziale brukarskim.

Osobiste.

Przybył do Łodzi wice-prezydent m. Drehobycza p. M. Melnarowicz w celu zapoznania się ze stanem szkolnictwa, organizacją przymusu szkolnego, z działalnością kulturalno-oświa-

ową Magistratu i ogólną gospodarką miejską.

— **W sprawie taryfy za energję elektryczną** W dn. 15 listopada 1920 roku Magistrat otrzymał list od Zarządcy Państwowego Łódzkiego Oddziału Towarzystwa Elektrycznego Oświetlenia 1886 r. z wnioskiem o zmianę taryfy za energję elektryczną, na zasadzie Ustawy Sejmowej z dn. 15. lipca r. ub.

Magistrat w dalszym ciągu, uważając za bezprawne samowolne podwyższanie taryfy na energję elektryczną, poczynając od 1. kwietnia 1920 r., wprowadzane na zasadzie jednostronnego rozporządzenia Urzędu Elektryfikacyjnego i zastrzegając sobie dochodzenie z tego powodu wynikłych dla miasta strat, zgodził się na petraktacje w sprawie ewentualnego podwyższenia taryfy na przyszłość na zasadach prawem przewidzianych.

Na skutek powyższego stanowiska Magistratu odybto szereg konferencji Przedstawicieli Magistratu z Zarządcą Państwowym, na którym uzgodnione opinie co do wysokości ewentualnej podwyżki. Jednakże Urząd Elektryfikacyjny, jako władza nadzorcza Elektrowni, znajdującej się pod Zarządem Państwowym, nie uznał za możliwe zgodzić się na stawki uzgodnione na wyżej omawianych konferencjach i zażądał zwołania Komisji Rozjemczej, stosownie do Ustawy z dn. 15. lipca 1920 r. i rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 29. września r. ub.

Do Komisji Rozjemczej Zarządca Państwowy wyznaczył delegatów w osobach:

- 1) inżyniera Stanisława Bielińskiego, dyrektora Elektrowni Miejskiej w Krakowie,
- 2) inżyniera Gabrjela Sokolnickiego, dyrektora Zarządu Spółki Akcyjnej Elektrowni Okręgowej w Sierszy Wodnej.

Magistrat na posiedzeniu swem z dn. 28 grudnia r. ub. uchwalił ze swej strony delegować do powyższej komisji pp:

inżyniera Oskara Grossa oraz Maurycego Tempelhofa, akceptując jednocześnie kandydaturę p. inż. Tadeusza Sułowskiego na przewodniczącego Komisji.

Magistrat, uznając, że pełnomocnictwa omawianej Komisji w sprawie zmiany taryfy na energję elektryczną przekraczają zakres jego kompetencji, podaje powyższe do zatwierdzającej wiadomości Rady Miejskiej.—

Z życia miast polskich.

Kielce.

Od dłuższego już czasu Kielce aprowidowane są przez prywatnych dostawców zboża i mąki, których to artykułów, jak się okazuje, nie jest brak, trzeba tylko umieć trafić do producenta i zapłacić żądane przez

niego sumy. „Mamy więc — pisze „Gazeta Kiel” — aprowizację, funkcjonującą bez zarzutu, ale musimy płacić za wszystko wygórowane ceny. Nie może być zresztą inaczej, jeżeli za metr pszenicy trzeba płacić po 4.000 i więcej marek, jeżeli zaś dodać do tego kosztu przewozu i inne wydatki, to staje się rzeczą zupełnie zrozumiałą, dlaczego ceny mąki i chleba są tak wysokie. Wogóle wyzysk, uprawiany przez wieś, wzmaga się z dniem każdym. Za mleko musimy już płacić po 15 mk. za kwartę, za masło 160 mk., za jajko 5 mk i t. d. Odbywa się w tych warunkach maśowy odpyływ gotowizny na wieś, gdzie pozostaje dobrze ukryta w skrzyniach i komorach bez żadnej korzyści dla państwa, wieś bowiem nie dawała i nic nie daje na pożyczkę państwową.”

LICYTACJE PRZYMUSOWE.

W środę dnia 19 stycznia 1921 r. odbędą się licytacje za gotówkę przy następujących alicach.

Między godz. 9 a 4 przed poł. ul. Cegielniana 38, waga stołowa, stół. Polna 22, szafa. Jakóba 7, łusro, Jakóba 6, kredens kuchenny. Jakóba 12, kredens. Zachodnia 51, maszyna do szycia. Piramowicza 10, krzesło. Piramowicza 9, stół Al 1-go Maja 20, kapa na łóżko, Graniczna 14, obrus. Wolborska 6, szafa do rzeczy. Cegielniana 25, firanki. Cegielniana 63, 500 krzesel.

W czwartek dnia 20 stycznia 1921 r. odbędą się licytacje za gotówkę przy następujących alicach.

Między godz. 9 a 4 przed poł. ul. Piotrkowska 343, 2 zegary i kredens. Zachodnia 21, obrus płaszowy. Zarzevska 51, krzesło. Jajusza 38, kredens. Krótka 8, stół, Krótka 5, szafa, biórko stół. 6-go Sierpnia 42, biurko. Główna 7, bielizniarka. Gubernatorska 32, stół. Piotrkowska 20, biurko i kasetka.

Łódź, dnia 15. 1. 1921 r.

Miejski Urząd Sekwestracyjny.

Chaim Romanowicz zgubił koncesję [krawiecką] wydaną w Łodzi.

Zaginęła karta zwolnienia wydana przez P. K. U. w Kutnie na imię Władysława Józwiaka.

Zaginął dowód osobisty, wydany w Łodzi na mię Szajndli Wolman.

3—3

Wydawnictwo Zarządu Miasta Łodzi.

Odbito w tłoczni B-ci Holcman w Łodzi. ul. Zawadzka № 7.